

Nr 123

Av herr **Werner m. fl.**, *angående beräkningsgrunderna för den församlingsprästerliga organisationen.*

(Lika lydande med motion nr 104 i Första kammaren)

De senaste decenniernas snabba utveckling har ställt den svenska kyrkan och dess församlingsprästerliga organisation inför svårbemästrade befolkningsstrukturella förändringar. På flera håll förekommer mer eller mindre tillfälliga befolkningskoncentrationer som spränger den territoriella församlingsramen och därmed ger kyrkan nya uppgifter, som ej kan lösas med nu tilldelad arbetskraft. Som exempel på dylika befolkningskoncentrationer kan nämnas dels fritidsbebyggelsen i anslutning till landets större tätorter — främst stockholms- och göteborgsområdena, Skånes kustförsamlingar, Öland och vissa vintersportorter i Norrland, dels de tre största städernas city-församlingar med ett starkt decimerat antal kyrkobokförda personer men med en dagbefolkning på flera tiotusental personer.

Femdagensveckan, den utsträckta semestern och tillkomsten av allt fler fritidshem har medfört att ett växande antal människor under en betydande del av året tillbringar veckohelger och övrig arbetsfri tid inom fritidsområdet. Som exempel kan anföras, att Värmdö församling i Stockholms skärgård, som har en kyrkoskriven befolkning av ca 2 600 personer, uppvisar en säsongökning av 27 000.

Den andliga vården av fritidsbefolkningen är utan tvekan en av kyrkans mest angelägna uppgifter just nu.

Till de uppgifter som här kommer i fråga hör inte bara den förkunnelse och annan själavårdande verksamhet som kyrkan själv på grund av det uppkomna läget känner sig manad att ta initiativ till, utan också de kyrkliga för rättningar av mångskiftande slag som enskilda medborgare anhåller om kyrkans bistånd med. Barndop, vigslar, konfirmationsundervisning, medling, familjerådgivning ingår bland de skilda aktiviteter som här närmast åsyftas.

Den statliga fritidsutredningen har inventerat fritidsbebyggelsen och be-lyst den aktuella problematiken. Vidare har Kungl. Maj:t genom kammar-kollegium anmodat rikets domkapitel att lämna en redovisning av läget inom resp. stift och även föreslagit vissa åtgärder, bl. a. anställande av extra präster.

Beträffande den andliga vården vid sjukhusen tog statsmakterna på sin tid initiativ till en anordning som innebar att antalet patienter — enligt vissa normer — tillfördes underlaget för den prästerliga organisationen inom resp. pastorat. Fråga är om icke ett sådant flexibelt system, som medger att i vissa fall inte enbart den kyrkobokförda folkmängden får vara avgörande för beräkningen av underlaget för den församlingsprästerliga organisationen, också skulle kunna tillämpas i fråga om några av de större befolkningskoncentrationerna i riket. Där avstånd och omständigheter i övrigt så medger, skulle en prästerlig befattning kunna vara gemensam för två församlingar med koncentrerad fritidsbebyggelse.

Med stöd av ovanstående hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om utredning ang. beräkningsgrunderna för den församlingsprästerliga organisationen.

Stockholm den 22 januari 1969

Mårten Werner (m)

Rolf Clarkson (m)

Per Petersson (m)

Carl Eric Hedin (m)

Gunnar Oskarson (m)

Ingrid Sundberg (m)

Bengt-Olof Thylén (m)